

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 อุปกรณ์

3.1.1 วัสดุดิบ

3.1.1.1 กาแฟขาว ได้จากการนำเมล็ดชาขาวพันธุ์เมืองเลยไปผ่านการกรองน้ำมันออกตัวโดยเครื่องอัดแบบไฮดรอลิก

3.1.1.2 ถูกเตือน ตราไวทิพย์ ผลิตโดย บริษัท ไร์ชญูนิ จำกัด จังหวัด นนทบุรี

3.1.1.3 ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พันธุ์ ว97 จากคำภோ พระพุทธบาท จังหวัด สระบุรี

3.1.2 สารเคมี

3.1.2.1 แคลเซียมซัลเฟต (food grade)

3.1.2.2 แมกนีเซียมซัลเฟต (food grade)

3.1.2.3 สารเคมี (AR – grade) ที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเคมี ได้แก่

3.1.2.3.1 1000 kjeltabs Cu/3,5 ยี่ห้อ FOSS บริษัท Foss Analytical

ประเทศไทยเดน

3.1.2.3.2 acetic acid ยี่ห้อ Lab-Scan

3.1.2.3.3 antifoam ยี่ห้อ Fluka บริษัท Fluka Biochemika ประเทศไทย

สวีสเซอร์แลนด์

3.1.2.3.4 boric acid (H_3BO_3) ยี่ห้อ Merck บริษัท Merck KGaA

ประเทศไทยเยอรมัน

3.1.2.3.5 bromocresol green ยี่ห้อ Merck บริษัท Merck KGaA

ประเทศไทยเยอรมัน

3.1.2.3.6 ethyl alcohol ยี่ห้อ J.T.Baker บริษัท J.T.Baker Inc.

ประเทศไทยสหรัฐอเมริกา

3.1.2.3.7 hydrochloric acid ยี่ห้อ Lab-Scan

3.1.2.3.8 methyl red ยี่ห้อ Carlo ERBA reagent บริษัท Carlo ERBA reagenti ประเทศไทยอิตาลี

3.1.2.3.9 petroleum ether บริษัท J.T Baker บริษัท J.T.Baker Inc.

ประเทศไทยสหรัฐอเมริกา

3.1.2.3.10 sodium hydroxide ยี่ห้อ Merck บริษัท Merck KGaA

ประเทศไทย

3.1.2.3.11 sulfuric acid ยี่ห้อ Lab-Scan

3.1.2.3.12 thiobarbituric acid ยี่ห้อ Fluka บริษัท Fluka Biochemika

ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

3.1.2.4 สารเคมี (AR – grade) และอาหารเลี้ยงเชื้อที่ใช้ในการตรวจวิเคราะห์ทางจุลทรรศ์ได้แก่

3.1.2.4.1 sodium chloride ยี่ห้อ Merck บริษัท Merck KGaA ประเทศไทย
เยอรมัน

3.1.2.4.2 tartaric acid ยี่ห้อ Analyticals Carlo ERBA บริษัท Farmitalia Carlo ERBA ประเทศอิตาลี

3.1.2.4.3 plate count agar ยี่ห้อ Difco บริษัท Difco Laboratory

ประเทศไทย สหรัฐอเมริกา
3.1.2.4.4 potato dextrose agar ยี่ห้อ Difco บริษัท Difco Laboratory ประเทศไทย สหรัฐอเมริกา

3.1.2.5 สารเคมีที่ใช้ในการศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องการดูได้แก่

3.1.2.5.1 ethyl alcohol

3.1.2.5.2 glutaraldehyde

3.1.2.5.3 phosphate buffer

3.1.3 อุปกรณ์และเครื่องมือ

3.1.3.1 เครื่องวิเคราะห์ปริมาณน้ำอิสระ ยี่ห้อ AquaLab รุ่น CX2 ประเทศไทย
สหรัฐอเมริกา

3.1.3.2 เครื่องวิเคราะห์หาความชื้นโดยความร้อนจากหลอดไฟฟ้าอินฟราเรด ยี่ห้อ Kett รุ่น F-1A ประเทศไทย ญี่ปุ่น

3.1.3.3 เครื่องวัดการดูดกลืนแสง (spectrophotometer) แบบ single beam รุ่น 4001/4 บริษัท Thermospectronic Unicam ประเทศไทย สหรัฐอเมริกา

3.1.3.4 เครื่องวัดลักษณะเนื้อสัมผัสของอาหาร (texture analyzer) และหัววัดแบบ Cylinder ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 50 มิลลิเมตร ยี่ห้อ Stable Micro System บริษัท Stable Micro System รุ่น TA-XT2i ประเทศไทย อังกฤษ

- 3.1.3.5 เครื่องปั่นน้ำผลไม้ ยี่ห้อ Panasonic รุ่น MX-J210GN ประเทศจีน
- 3.1.3.6 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเคมี ได้แก่
- 3.1.3.6.1 เครื่องย่อยและเครื่องกลั่นสำหรับการวิเคราะห์ปริมาณโปรตีน ยี่ห้อ Tecator รุ่น 1002 บริษัท A Perstorp Analytical ประเทศสวีเดน
 - 3.1.3.6.2 เครื่องย่อยสำหรับการวิเคราะห์ปริมาณเส้นใย ยี่ห้อ Labconco รุ่น 30002 บริษัท Labconco Corporation ประเทศสหรัฐอเมริกา
 - 3.1.3.6.3 เครื่องสกัดไขมันแบบอัตโนมัติ ยี่ห้อ Gerhardt รุ่น S306AK ประเทศเยอรมัน
 - 3.1.3.6.4 เครื่องกรองพร้อมปั๊มสูญญากาศ ยี่ห้อ DOERR บริษัท DOERR Emerson Electric ประเทศสหรัฐอเมริกา
 - 3.1.3.6.5 ตู้อบลมร้อน ยี่ห้อ WTC binder รุ่น ED ประเทศเยอรมัน
 - 3.1.3.6.6 ตู้ดูดควัน ยี่ห้อ Flexlab รุ่น RH 2.0 ม. บริษัท Official equipment manufacturing ประเทศญี่ปุ่น
 - 3.1.3.6.7 เตาเผา ยี่ห้อ Carbolite รุ่น CSF12/13 ประเทศอังกฤษ
 - 3.1.3.6.8 เครื่องซั่งทศนิยม 4 ตำแหน่ง ยี่ห้อ Sartorius ประเทศเยอรมัน
 - 3.1.3.6.9 Kjeldahl flask ยี่ห้อ FOSS บริษัท Foss Analytical ประเทศสวีเดน
 - 3.1.3.6.10 hot plate บริษัท PMC Industries, Inc. ประเทศสหรัฐอเมริกา
 - 3.1.3.6.11 อุปกรณ์อื่นๆ เช่น โดดดความชื้น ชุดกลั่น ชุดไฟเกรต บีกเกอร์ หลอดทดลอง ถ้วยอะลูมิเนียม ขวดแก้ว เป็นต้น
- 3.1.3.7 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจวิเคราะห์ทางจุลทรรศน์ ได้แก่
- 3.1.3.7.1 ตู้บ่มเชื้อ ยี่ห้อ Shel Lab รุ่น 1535 บริษัท Sheldon Manufacturing ประเทศสหรัฐอเมริกา
 - 3.1.3.7.2 เครื่อง autoclave รุ่น KT-40 บริษัท ALP ประเทศญี่ปุ่น
 - 3.1.3.7.3 เครื่องตีปั่น (stomacher) ยี่ห้อ AES laboratoire ประเทศฝรั่งเศส
 - 3.1.3.7.4 อุปกรณ์อื่นๆ เช่น ajan เพาะเชื้อ ขวดแก้ว ตะเกียง แอลกอฮอล์ บีกเกอร์ บีเปต เป็นต้น

3.1.3.8 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด ได้แก่

3.1.3.8.1 เครื่องทำแห้ง ณ จุดวิกฤติ (critical point dryer) ยี่ห้อ Balzers รุ่น CPD 020 ประตูเศษเยื่อมัน

3.1.3.8.2 เครื่องชาบ (ion sputter coater) ยี่ห้อ Balzers รุ่น SCD 040 ประตูเศษเยื่อมัน

3.1.3.8.3 กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (scanning electron microscope) ยี่ห้อ JEOL รุ่น JSM-5410LV ประตูเศษเยื่อมัน

3.1.3.9 เครื่องครัว เช่น กระซองถ่ายชาม ทัพพี ผ้าขาวบาง หม้อ เป็นต้น

3.1.3.10 อุปกรณ์สำหรับการทดสอบทาง persistence เช่น กระติกน้ำร้อน แก้วน้ำ ข้อนถ่ายชิม ถุง เป็นต้น

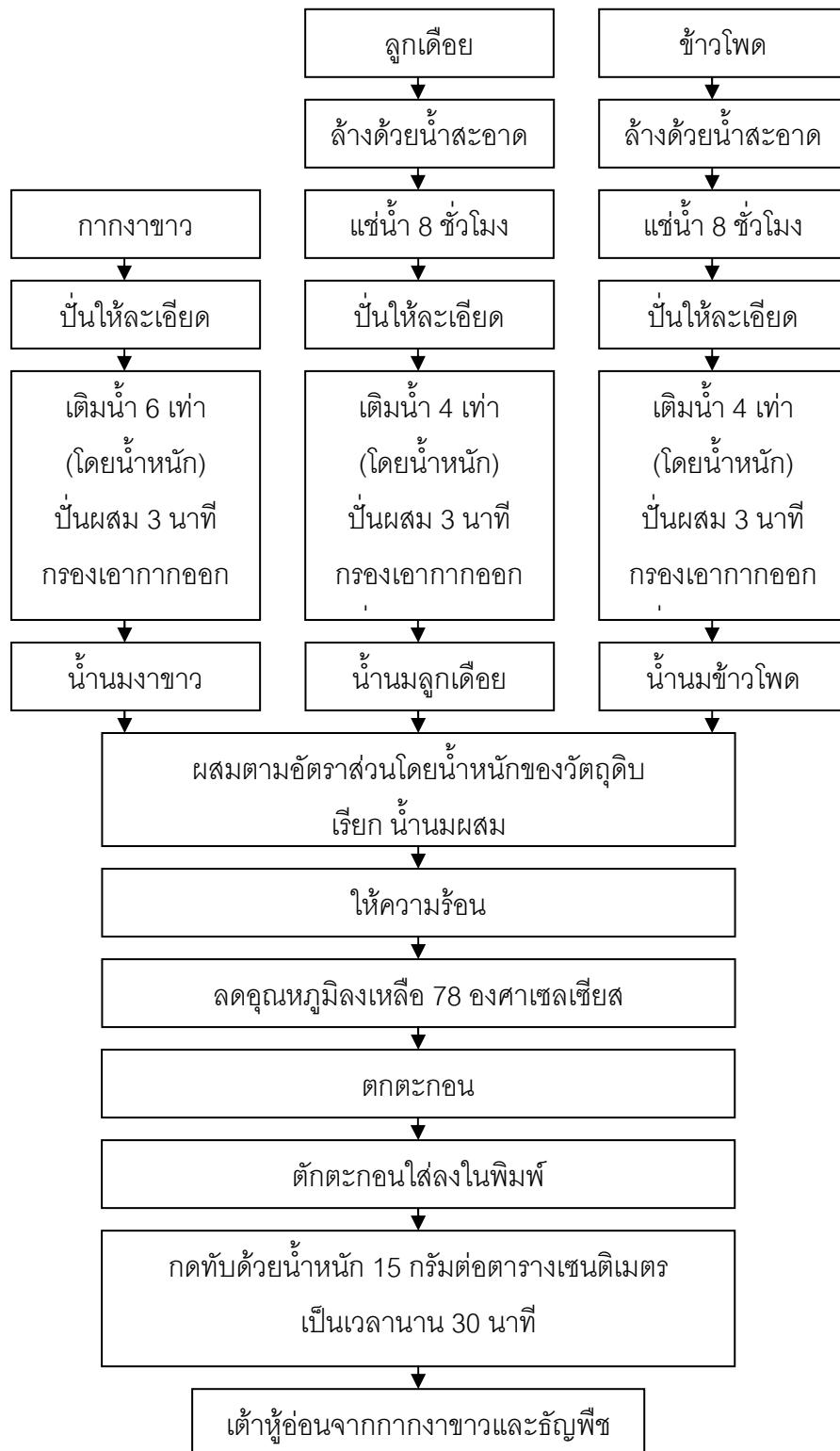
3.1.3.11 เครื่องมือและอุปกรณ์อื่นๆ เช่น กระบวนการ กลองพลาสติกสำหรับบรรจุอาหาร เครื่องซั่ง ตู้เย็น เทคโนโลยีเตอร์ บีกเกอร์ พิมพ์สำหรับกด เป็นต้น

3.2 สถานที่ทำการทดลองและเก็บข้อมูล

ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต อำเภอ คลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี และศูนย์เครื่องมือวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัด กรุงเทพฯ

3.3 กระบวนการผลิตเต้าหู้อ่อนจากกา嘉兴และธัญพืชเบื้องต้น

แข็งตัวเดือยและข้าวโพดในน้ำสะอาดนาน 8 ชั่วโมง นำไปบีบให้เหลว เหลวปั่นผสมกับน้ำสะอาดในปริมาณ 4 เท่า (โดยน้ำหนัก) กรองเอากาเกออกจะได้น้ำนมลูกเดือยและน้ำนมข้าวโพด ตามลำดับ ส่วนกาเกขาวนำไปบีบให้เหลว เหลวปั่นผสมกับน้ำสะอาดในปริมาณ 6 เท่า (โดยน้ำหนัก) กรองเอากาเกออกจะได้น้ำนมมากขึ้น จากนั้นนำน้ำนมลูกเดือย น้ำนมข้าวโพด และน้ำนมขาวมาผสมกันตามอัตราส่วนโดยน้ำหนักของวัตถุดิบ จะได้น้ำนมผสมหลังจากนั้นนำน้ำนมผสมไปให้ความร้อนตามระดับอุณหภูมิและเวลาที่กำหนด ลดอุณหภูมิลงเหลือ 78 องศาเซลเซียส ทำการตักตะกอน ตักตะกอนใส่ลงในแม่พิมพ์ และกดทับด้วยน้ำหนัก 15 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร นาน 30 นาที ดังแสดงในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 กระบวนการผลิตเต้าหู้อ่อนจากากงขาวและข้าวโพดเบื้องต้น
ที่มา : ดัดแปลงจาก Liu, 1999

3.4 วิธีการ

3.4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของวัตถุดิบ

3.4.1.1 การวางแผนการทดลองและประเมินคุณภาพ

นำวัตถุดิบทั้งสามชนิด คือ กากงาขาว ลูกเดือย และข้าวโพดที่ปั่นละเอียดไปทำการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี ได้แก่ ปริมาณโปรตีน ไขมัน เจ้า เส้นใย และความชื้น ตามวิธีของ AOAC (AOAC, 1997) และคำนวนปริมาณคาร์โบไฮเดรต ดังแสดงในภาคผนวก ค

3.4.1.2 สติติที่ใช้ในการประเมิน

ทำการทดลอง 3 ชุด คำนวนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.2 การศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของวัตถุดิบ

3.4.2.1 การวางแผนการทดลอง

ทำการผลิตเต้าหู้อ่อนจากกากงาขาวและถั่วพืชเบื้องต้น (ภาพที่ 3.1) และอัตราส่วนของปริมาณกากงาขาว ลูกเดือย และข้าวโพด ตามการจัดสิ่งทดลองแบบ mixture design และกำหนดปริมาณกากงาขาว ขั้นต่ำไว้ที่ร้อยละ 60 (โดยน้ำหนัก) ได้ทั้งหมด 7 สิ่งทดลอง (ทำชุดในจุดทดลอง 3 ครั้ง) ดังแสดงในตารางที่ 3.1 โดยให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที และตักตะกอนนาน 30 นาที โดยไม่ใส่สารตกตะกอน จากนั้นซึ่งน้ำหนักผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากกากงาขาวและถั่วพืช ที่ได้ แล้วแบ่งบรรจุลงในกล่องพลาสติกปิดสนิทและแยกเก็บรักษาเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องอย่างน้อย 100 นาที เพื่อนำไปใช้สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณความชื้น และเค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ และส่วนที่ 2 เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส อย่างน้อย 30 นาที เพื่อใช้สำหรับการประเมินคุณภาพทางประสิทธิภาพทางประสิทธิภาพ (Cai และ Baik, 2001)

ตารางที่ 3.1 อัตราส่วนของกากงาขาว ลูกเดือย และข้าวโพดในแต่ละสิ่งทัดลอง

สิ่งทัดลอง	อัตราส่วนของวัตถุดิบ (% โดยน้ำหนัก)		
	กากงาขาว	ลูกเดือย	ข้าวโพด
1	100	0	0
2	80	20	0
3	80	0	20
4 (ทำ 3 ชั้น)	74	13	13
5	60	40	0
6	60	0	40
7	60	20	20

3.4.2.2 การประเมินคุณภาพ

วัดปริมาณของแข็งทั้งหมดในน้ำหนัมผสมด้วยเครื่องวิเคราะห์หาความชื้นโดยความร้อนจากหลอดไฟฟ้าอินฟราเรด และคำนวนปริมาณผลผลิตของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากกากงาขาวและข้าวโพดที่ได้ด้วยสูตร

$$\text{ปริมาณผลผลิต (\%)} = \frac{\text{น้ำหนักของเต้าหู้ที่ได้}}{\text{น้ำหนักของวัตถุดิบ}} \times 100$$

วิเคราะห์ปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากกากงาขาวและข้าวโพดที่ได้ตามวิธีของ AOAC (AOAC, 1997) ดังแสดงในภาคผนวก ค และวิเคราะห์เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ (texture profile analysis) ของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากกากงาขาวและข้าวโพดที่ได้ด้วยเครื่องวัดลักษณะเนื้อสัมผัสของอาหาร ใช้วัดแบบ cylinder ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 50 มิลลิเมตร โดยวัดค่าความแข็ง ความยืดหยุ่น และความสามารถในการเกะกัน (ดัดแปลงจาก Cai และ Baik, 2001; Prabhakaran และคณะ, 2006) ดังแสดงในภาคผนวก ข

ทำการประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัสจากผู้ทดสอบทั่วไปจำนวน 60 คน ทั้งนี้นำเสนอตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากกากงาขาวและข้าวโพดที่มีน้ำหนัก 4 องศาเซลเซียส มาตัดเป็นก้อนสี่เหลี่ยมขนาด $1 \times 1 \times 2$ เซนติเมตร แล้วนำไปต้มในน้ำเดือดนาน 1 นาที ส่วนการเตรียม

น้ำซุปทำได้โดยนำซุปรสไก่ก้อนกึ่งสำเร็จรูป 10 กรัม มาบีนให้เป็นผงละเอียด เติมน้ำสะอาด 3 ลิตร คนให้เข้ากัน แล้วนำไปต้มจนเดือด ส่วนการนำเสนอตัวอย่างให้กับผู้ทดสอบทำได้โดยตักตัวอย่าง เต้าหู้อ่อนจากากงาขาวและธัญพืชจำนวน 2 ช้อน ใส่ลงในถ้วยซิม แล้วเติมน้ำซุปที่มีอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส จำนวน 20 มิลลิลิตร ให้ผู้ทดสอบบีบมันตัวอย่างโดยตักซิมตามวิธีการบริโภคปกติ ของผู้ทดสอบเอง จากนั้นให้คะแนนความชอบด้านสี กลิ่นรส รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบ โดยรวมที่มีต่อตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากากงาขาวและธัญพืช โดยไม่พิจารณาส่วนที่เป็นน้ำซุป ด้วย 9-point hedonic scale ซึ่ง 9 หมายถึง ชอบมากที่สุดและ 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด ทำการนำเสนอทีละตัวอย่างตามลำดับแบบสุ่มจนครบถ้วนตัวอย่าง

3.4.2.3 สิ่ติที่ใช้ในการประเมิน

ทำการทดลอง 3 ชั้น สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณของแข็งทั้งหมด ปริมาณผลิต ความชื้นและเค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ วางแผนการทดลองแบบ สุ่มสมบูรณ์ (complete randomized design: CRD) ส่วนการประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัส วางแผนการทดลองแบบบล็อกสุ่มสมบูรณ์ (randomized complete block design: RCBD)

วิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance: ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามวิธี Duncan's new multiple range test และนำข้อมูลค่าคุณภาพที่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญมาวิเคราะห์หาสมการรถถอยที่เหมาะสม แล้วนำผลที่ได้มาเลือก ข้อตัวส่วนที่เหมาะสมด้วยวิธีพินผิวนวัตกรรม (response surface methodology: RSM) แบบ mixture design ดังแสดงในภาคผนวก ก จากนั้นนำตัวส่วนที่เหมาะสมนั้นไปทำการทดลองชั้น อีกครั้งเพื่อทำการทวนสอบ (verification) พร้อมทั้งเก็บข้อมูลด้านปริมาณของแข็งทั้งหมด ปริมาณ ผลิต ความชื้นและเค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ และวิเคราะห์ด้วยวิธี one sample t-test เพื่อปักค่าที่ทำนายได้จากสมการรถถอย

3.4.3 การศึกษาอุณหภูมิและเวลาในการให้ความร้อนที่เหมาะสม

3.4.3.1 การวางแผนการทดลอง

ทำการผลิตเต้าหู้อ่อนจากากงาขาวและธัญพืชตามกระบวนการผลิต เต้าหู้อ่อนจากากงาขาวและธัญพืชเบื้องต้น (ภาพที่ 3.1) ประกอบอุณหภูมิในการให้ความร้อน 3 ระดับ ได้แก่ 85, 90 และ 95 องศาเซลเซียส และเวลาในการให้ความร้อน 3 ระดับ ได้แก่ 5, 10 และ 15 นาที ตามการจัดสิ่งทดลองแบบ 3×3 factorial design ได้ทั้งหมด 9 สิ่งทดลอง โดยใช้ ข้อตัวส่วนของวัตถุดิบตามที่ได้จากการศึกษาข้างต้นและทำการตอกตะกอน นาน 30 นาที โดยไม่ใส่ สารตอกตะกอน จากนั้นชั่งน้ำหนักผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากากงาขาวและธัญพืชที่ได้ แล้วแบ่ง บรรจุลงในกล่องพลาสติกปิดสนิทและแยกเก็บรักษาเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เก็บรักษา

ที่อุณหภูมิห้องอย่างน้อย 100 นาที เพื่อนำไปใช้สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณความชื้นและเค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ และส่วนที่ 2 เก็บรักษาที่ 4 องศาเซลเซียส อย่างน้อย 30 นาที เพื่อนำไปใช้สำหรับการประเมินคุณภาพทางปราสาทสัมผัส (Cai และ Baik, 2001)

3.4.3.2 การประเมินคุณภาพ

$$\text{คำนวนปริมาณผลผลิตของผลิตภัณฑ์เต้าหู้} = \frac{\text{น้ำหนักของเต้าหู้ที่ได้}}{\text{น้ำหนักของวัตถุดิบ}} \times 100$$

วิเคราะห์ปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากภาคภาษาขาว และรักษาที่ได้ตามวิธีของ AOAC (AOAC, 1997) ดังแสดงในภาคผนวก ค และวิเคราะห์เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากภาคภาษาขาว และรักษาที่ได้ด้วยเครื่องวัดลักษณะเนื้อสัมผัสของอาหาร ใช้วัดแบบ cylinder ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 50 มิลลิเมตร โดยวัดค่าความแข็ง ความยืดหยุ่น และความสามารถในการเกะกัน (ดัดแปลงจาก Cai และ Baik, 2001; Prabhakaran และคณะ, 2006) ดังแสดงในภาคผนวก ข

ทำการประเมินคุณภาพทางปราสาทสัมผัสจากผู้ทดสอบทั่วไปจำนวน 60 คน ทั้งนี้นำเสนอด้วยอย่างเต้าหู้อ่อนจากภาคภาษาขาว และรักษาในน้ำซุปพร้อมกับแบบทดสอบทางปราสาทสัมผัส (ภาคผนวก จ) โดยเตรียมตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากภาคภาษาขาว และรักษา ด้วยการนำผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากภาคภาษาขาว และรักษาที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส มาตัดเป็นก้อนสี่เหลี่ยมขนาด $1 \times 1 \times 2$ เซนติเมตร และนำไปต้มในน้ำเดือด นาน 1 นาที ส่วนการเตรียมน้ำซุปทำได้โดยนำซุปรสไก่ก้อนกึ่งสำเร็จรูป 10 กรัม มาป่นให้เป็นผงละเอียด เติมน้ำสะอาด 3 ลิตร คนให้เข้ากัน และนำไปต้มจนเดือด ส่วนการนำเสนอตัวอย่างให้กับผู้ทดสอบ ทำได้โดยตักตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากภาคภาษาขาว และรักษาจำนวน 2 ชิ้น ใส่ลงในถ้วยชิม และเติมน้ำซุปที่มีอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส จำนวน 20 มิลลิลิตร ให้ผู้ทดสอบชิมตัวอย่างโดยตักชิม ตามวิธีการบริโภคปกติของผู้ทดสอบเอง จากนั้นให้คะแนนความชอบด้านสี กลิ่นรส รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมที่มีต่อตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากภาคภาษาขาว และรักษา โดยไม่พิจารณาส่วนที่เป็นน้ำซุป ด้วย 9-point hedonic scale ชี้ 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด และ 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด ทำการนำเสนอที่ละตัวอย่างตามลำดับแบบสุ่มจนครบทุกตัวอย่าง

3.4.3.3 สติ๊ติที่ใช้ในการประเมิน

ทำการทดลอง 3 ชั้น สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณผลผลิต ความชื้น และ เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ ส่วนการประเมินคุณภาพทางปราสาทสัมผัส วางแผนการทดลองแบบล็อกสุ่มสมบูรณ์

วิเคราะห์ความแปรปรวน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามวิธี Duncan's new multiple range test และนำข้อมูลค่าคุณภาพที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญมาวิเคราะห์หาสมการถดถอยที่เหมาะสม แล้วนำผลที่ได้มาเลือกสภาวะการให้ความร้อนที่เหมาะสม ด้วยวิธีพื้นผิวตอบสนอง ดังแสดงในภาคผนวก ก จากนั้นนำสภาวะการให้ความร้อนที่เหมาะสมนั้นไปทำการทดลองซ้ำอีกรังสีเพื่อทำการทวนสอบ พร้อมทั้งเก็บข้อมูลด้านปริมาณผลผลิตความชื้น และเค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ แล้ววิเคราะห์ด้วยวิธี one sample t-test เทียบกับค่าที่ทำนายได้จากสมการถดถอย

3.4.4 การศึกษาสภาวะในการตกลงตากอนที่เหมาะสม

3.4.4.1 การศึกษานิดและความเข้มข้นของสารตกลงตากอน

3.4.4.1.1 การวางแผนการทดลอง

ทำการผลิตเตาหูอ่อนจากกากรากข้าวและธัญพืช ตามกระบวนการผลิตเตาหูอ่อนจากกากรากข้าวและธัญพืชเบื้องต้น (ภาพที่ 3.1) แปรนิดของสารตกลงตากอน 2 ชนิด ได้แก่ แคลเซียมซัลเฟตและแมกนีเซียมซัลเฟต และความเข้มข้นของสารตกลงตากอน 3 ระดับ ได้แก่ 1, 2 และ 3% ของน้ำหนักวัตถุดิบ พร้อมทั้งทำตัวอย่างควบคุมที่ไม่ใสสารตกลงตากอนรวมเป็น 7 สิ่งทดลอง โดยใช้อัตราส่วนของวัตถุดิบและสภาวะการให้ความร้อนตามที่ได้จากการศึกษาข้างต้น และทำการตกลงตากอนนาน 30 นาที จากนั้นชั่งน้ำหนักผลิตภัณฑ์เตาหูอ่อนจากกากรากข้าวและธัญพืชที่ได้ แล้วแบ่งบรรจุลงในกล่องพลาสติกปิดสนิท และแยกเก็บรักษาเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องอย่างน้อย 100 นาที เพื่อนำไปใช้สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณความชื้นและเค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ และส่วนที่ 2 เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส อย่างน้อย 30 นาที เพื่อนำไปใช้สำหรับการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส (Cai และ Baik, 2001)

3.4.4.1.2 การประเมินคุณภาพ

$$\text{คำนวณปริมาณผลผลิตของผลิตภัณฑ์เตาหูอ่อนจากกากรากข้าวและธัญพืชที่ได้ ด้วยสูตร} \quad \text{ปริมาณผลผลิต (\%)} = \frac{\text{น้ำหนักของเตาหูที่ได้}}{\text{น้ำหนักของวัตถุดิบ}} \times 100$$

วิเคราะห์ปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์เตาหูอ่อนจากกากรากข้าวและธัญพืชที่ได้ตามวิธีของ AOAC (AOAC, 1997) ดังแสดงในภาคผนวก ค และวิเคราะห์เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพของผลิตภัณฑ์เตาหูอ่อนจากกากรากข้าวและธัญพืชที่ได้ด้วยเครื่องวัดลักษณะเนื้อสัมผัสของอาหารใช้หัววัดแบบ cylinder ขนาดเส้นผ่าน

ศูนย์กลาง 50 มิลลิเมตร โดยวัดค่าความแข็ง ความยืดหยุ่น และความสามารถในการเกาะกัน (ดัดแปลงจาก Cai และ Baik, 2001; Prabhakaran และคณะ, 2006) ดังแสดงในภาคผนวก ๖

ทำการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสจากผู้ทดสอบที่ทั่วไปจำนวน 60 คน ทั้งนี้นำเสนอด้วยตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและร้อนพีชในน้ำซุปพร้อมกับแบบทดสอบทางประสาทสัมผัส (ภาคผนวก ๑) โดยเตรียมตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและร้อนพีชด้วยการนำผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและร้อนพีชที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส มาตัดเป็นก้อนสี่เหลี่ยมขนาด $1 \times 1 \times 2$ เซนติเมตร แล้วนำไปต้มในน้ำเดือดนาน 1 นาที ส่วนการเตรียมน้ำซุปทำได้โดยนำซุปไก่ก้อนกึ่งสำเร็จรูป 10 กรัม มาป่นให้เป็นผงละเอียด เติมน้ำสะอาด 3 ลิตร คนให้เข้ากัน แล้วนำไปต้มจนเดือด ส่วนการนำเสนอด้วยตัวอย่างให้กับผู้ทดสอบทำได้โดยตักตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและร้อนพีชจำนวน 2 ชิ้น ใส่ลงในถ้วยซิมแล้วเติมน้ำซุปที่มีอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส จำนวน 20 มิลลิลิตร ให้ผู้ทดสอบซิมตัวอย่างโดยตักซิมตามวิธีการบริโภคปกติของผู้ทดสอบเอง จากนั้นให้คะแนนความชอบด้านสี กลิ่นรส รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมที่มีต่อตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและร้อนพีชโดยไม่พิจารณาส่วนที่เป็นน้ำซุป ด้วย 9-point hedonic scale ซึ่ง 9 หมายถึง ชอบมากที่สุดและ 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด ทำการนำเสนอที่ละตัวอย่างตามลำดับแบบสุ่มจนครบทุกตัวอย่าง

3.4.4.1.3 สถิติที่ใช้ในการประเมิน

ทำการทดลอง ๓ ชุด สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณผลผลิตความชื้นและ เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ ส่วนการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส วางแผนการทดลองแบบบล็อกสุ่มสมบูรณ์ วิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามวิธี Duncan's new multiple range test

3.4.4.2 การศึกษาระยะเวลาในการทดลอง

3.4.4.2.1 การวางแผนการทดลอง

ทำการผลิตเต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและร้อนพีช ตามกระบวนการผลิตเต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและร้อนพีชเบื้องต้น (ภาพที่ 3.1) ประจำระยะเวลาในการทดลอง ๓ ระดับ คือ 20, 30 และ 40 นาที รวมเป็น ๓ สิ่งทดลอง โดยใช้อัตราส่วนของวัตถุดิบ สภาพภาวะการให้ความร้อน และชนิดและความเข้มข้นของสารตกตะกอนตามที่ได้จากการศึกษาข้างต้น จากนั้นชั่งน้ำหนักผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและร้อนพีชที่ได้แล้วแบ่งบรรจุลงในกล่องพลาสติกปิดสนิทและแยกเก็บรักษาเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องอย่างน้อย 100 นาที เพื่อนำไปใช้สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณความชื้นและเค้าโครง

ลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ และส่วนที่ 2 เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส อย่างน้อย 30 นาที เพื่อนำไปใช้สำหรับการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส (Cai และ Baik, 2001)

3.4.4.2.2 การประเมินคุณภาพ

คำนวณปริมาณผลผลิตของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากการงาน

$$\text{ปริมาณผลผลิต} (\%) = \frac{\text{น้ำหนักของเต้าหู้ที่ได้}}{\text{น้ำหนักของวัตถุดิบ}} \times 100$$

วิเคราะห์ปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจาก การงานข้าวและธัญพืชที่ได้ตามวิธีของ AOAC (AOAC, 1997) ดังแสดงในภาคผนวก ค และ วิเคราะห์เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากการงานข้าว และธัญพืชที่ได้ด้วยเครื่องวัดลักษณะเนื้อสัมผัสของอาหาร ใช้วัดแบบ cylinder ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 50 มิลลิเมตร โดยวัดค่าความแข็ง ความยืดหยุ่น และความสามารถในการเกะกัน (ดัดแปลงจาก Cai และ Baik, 2001; Prabhakaran และคณะ, 2006) ดังแสดงในภาคผนวก ข

ทำการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสจากผู้ทดสอบ ทั่วไปจำนวน 60 คน ทั้งนี้นำเสนอตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากการงานข้าวและธัญพืชในน้ำซุปร้อนกับ แบบทดสอบทางประสาทสัมผัส (ภาคผนวก จ) โดยเตรียมตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากการงานข้าว และธัญพืชด้วยการนำผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากการงานข้าวและธัญพืชที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส มาตัดเป็นก้อนสี่เหลี่ยมขนาด $1 \times 1 \times 2$ เซนติเมตร แล้วนำไปต้มในน้ำเดือด นาน 1 นาที ส่วนการเตรียมน้ำซุปทำได้โดยนำซุปใส่ก้อนกึ่งสำเร็จรูป 10 กรัม มาป่นให้เป็นผงละเอียด เติมน้ำสะอาด 3 ลิตร คนให้เข้ากัน แล้วนำไปต้มจนเดือด ส่วนการนำเสนอตัวอย่างให้กับ ผู้ทดสอบทำได้โดยตักตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากการงานข้าวและธัญพืชจำนวน 2 ชิ้น ใส่ลงในถ้วยชิม แล้วเติมน้ำซุปที่มีอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส จำนวน 20 มิลลิลิตร ให้ผู้ทดสอบชิมตัวอย่าง โดยตักชิมตามวิธีการบริโภคปกติของผู้ทดสอบเอง จากนั้นให้คะแนนความชอบด้านสี กลิ่นรส รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมที่มีต่อตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากการงานข้าวและธัญพืช โดยไม่พิจารณาส่วนที่เป็นน้ำซุป ด้วย 9-point hedonic scale ซึ่ง 9 หมายถึง ชอบมากที่สุดและ 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด ทำการนำเสนอทีละตัวอย่างตามลำดับแบบสุ่มคนครบทุกตัวอย่าง

3.4.4.2.3 สติติที่ใช้ในการประเมิน

ทำการทดลอง 3 ชั้น สำหรับวิเคราะห์ปริมาณผลผลิต ความชื้นและ เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ ส่วน การประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส วางแผนการทดลองแบบล็อกสุ่มสมบูรณ์ วิเคราะห์ ความแปรปรวนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามวิธี Duncan's new multiple range test

3.4.5 การวิเคราะห์คุณภาพของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากกากงขาวและธัญพืชที่ได้

3.4.5.1 การวางแผนการทดลอง

ทำการผลิตเต้าหู้อ่อนจากกากงขาวและธัญพืชเบื้องต้น (ภาพที่ 3.1) โดยใช้อัตราส่วนของวัตถุดิบ ส่วนของการให้ความร้อนและสภาวะการตกตะกอน ตามที่ได้จากการศึกษาข้างต้น จากนั้นแบ่งบรรจุลงในกล่องพลาสติกปิดสนิทและแยกเก็บรักษาเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องอย่างน้อย 100 นาที เพื่อนำไปใช้สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี ค่าวาคเตอร์แอคติวิตี้ค่า TBA เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ บริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด และยีสต์และราส่วนที่ 2 เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส อย่างน้อย 30 นาที เพื่อนำไปใช้สำหรับการประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัสและการศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กทรอนแบบส่องกราด (Cai และ Baik, 2001) และส่วนที่ 3 เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นาน 24 ชั่วโมง เพื่อนำไปใช้สำหรับการหาร้อยละการขับน้ำออกจากเจล (syneresis) (Noh และคณะ, 2005)

3.4.5.2 การประเมินคุณภาพ

$$\text{คำนวนร้อยละการขับน้ำออกจากเจล} (\%) = \frac{\text{น้ำหนักเริ่มต้น} - \text{น้ำหนักสุดท้าย}}{\text{น้ำหนักเริ่มต้น}} \times 100$$

หากค่าวาคเตอร์แอคติวิตี้ ตามวิธีของ AOAC (AOAC, 1997) ดังแสดงในภาคผนวก ค วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี ซึ่งได้แก่ บริมาณความชื้น โปรตีน ไขมัน เส้นใยและเก้าตามวิธีของ AOAC (AOAC, 1997) และคำนวนบริมาณคาร์โบไฮเดรต ดังแสดงในภาคผนวก ค วิเคราะห์เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพด้วยเครื่องวัดลักษณะเนื้อสัมผัสของอาหาร ใช้หัววัดแบบ cylinder ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 50 มิลลิเมตร โดยวัดค่าความแข็ง ความยืดหยุ่น และความสามารถในการเกาะกัน (ดัดแปลงจาก Cai และ Baik, 2001; Prabhakaran และคณะ, 2006) ดังแสดงในภาคผนวก ค และตรวจวิเคราะห์บริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์และรา (ดัดแปลงจาก วิลาวัณย์, 2539) ดังแสดงในภาคผนวก ง

ทำการประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัสจากผู้ทดสอบทั่วไปจำนวน 30 คน ทั้งนี้นำเสนอด้วยเต้าหู้อ่อนจากกากงขาวและธัญพืชในน้ำซุปพร้อมกับแบบทดสอบทางประสานสัมผัส (ภาคผนวก จ) โดยเตรียมตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากกากงขาวและธัญพืช ด้วยการนำผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากกากงขาวและธัญพืชที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส

มาตัดเป็นก้อนสี่เหลี่ยมขนาด $1 \times 1 \times 2$ เซนติเมตร แล้วนำไปปัต้มในน้ำเดือด นาน 1 นาที ส่วนการเตรียมน้ำชูปทำได้โดยนำชูปใส่ก้อนกึงสำเร็จรูป 10 กรัม มาป่นให้เป็นผงละเอียด เติมน้ำสะอาด 3 ลิตร คนให้เข้ากัน แล้วนำไปปัต้มจนเดือด ส่วนการนำเสนอด้วยยาสีฟัน ให้กับผู้ทดสอบ ทำได้โดยตักตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและรัญพีชจำนวน 2 ชิ้น ใส่ลงในถ้วยชิม และเติมน้ำชูปที่มีคุณภูมิ 50 องศาเซลเซียส จำนวน 20 มิลลิลิตร ให้ผู้ทดสอบชิมตัวอย่างโดยตักชิม ตามวิธีการบริโภคปกติของผู้ทดสอบเอง จากนั้นให้คะแนนความชอบด้านสี กลิ่นรส รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมที่มีต่อตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและรัญพีช โดยไม่พิจารณาส่วนที่เป็นน้ำชูป ด้วย 9-point hedonic scale ชี้ 9 หมายถึง ชอบมากที่สุด และ 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด

ศึกษาโครงสร้างจุลภาคของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและรัญพีชและผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนที่ทำจากถั่วเหลืองที่จำหน่ายทางการค้า เตรียมตัวอย่างโดยตัดตัวอย่างให้มีขนาด 5×10 มิลลิเมตร และหนา 3 มิลลิเมตร นำไปแข็งสารละลาย glutaraldehyde ร้อยละ 2.5 ในสารละลาย 0.1 M phosphate buffer ที่มีค่าความเป็นกรดด่างเท่ากับ 7.2 นาน 24 ชั่วโมง และล้างตัวอย่างสองครั้งด้วย phosphate buffer เป็นเวลานาน 30 นาทีต่อครั้ง และล้างด้วยน้ำกลั่นเป็นเวลานาน 30 นาที จากนั้นกำจัดน้ำออกด้วยเอทิลแอลกอฮอล์ที่มีความเข้มข้นร้อยละ 30, 50, 70, 95 และ 100 (จำนวน 3 ครั้ง) ตามลำดับ ขั้นตอนละ 1 ชั่วโมง และทำการตากตัวอย่างให้แห้ง ณ จุดวิกฤติ ด้วยเครื่อง critical point dryer จากนั้นหักตัวอย่างออกเป็นสองท่อน และติดตัวอย่างบนแท่นวงตัวอย่าง (stub) ด้วยเทปการสองหน้าหรือการนำไปปิดบนด้วยเครื่อง ion sputter coater และส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องการดู

3.4.5.3 สติ๊ติที่ใช้ในการประเมิน

ทำการทดลอง 3 ชุด คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลด้านองค์ประกอบทางเคมีและเค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ วิเคราะห์ด้วยวิธี independent samples t-test เปรียบเทียบกับเต้าหู้อ่อนที่ทำจากถั่วเหลืองที่จำหน่ายทางการค้า

3.4.6 การศึกษาอยุทธการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากกากรากขาว และรัญพีชที่ได้

3.4.6.1 การวางแผนการทดลอง

ทำการผลิตเต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและรัญพีชตามกระบวนการผลิต เต้าหู้อ่อนจากกากรากขาวและรัญพีชเบื้องต้น (ภาพที่ 3.1) โดยใช้อัตราส่วนของวัตถุดิบ สวยงามให้ความร้อนและสภาวะการตกตะกอน ตามที่ได้จากการศึกษาข้างต้น จากนั้นแบ่งบรรจุลงใน

กล่องพลาสติกปิดสนิทและเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส จนกว่าผลิตภัณฑ์ไม่เป็นที่ยอมรับ กล่าวคือ มีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดเกินมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ชุมชนของเต้าหู้แผ่น (มพช.461/2546) ที่กำหนดให้มีจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดได้ไม่เกิน 5×10^4 โคลนีต่อกรัม ซึ่งแสดงในภาคผนวก ๙ (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2546) หรือมีค่า TBA สูงกว่าระดับต่ำสุดที่ทำให้เกิดกลิ่นหืนในอาหาร ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2 มิลลิกรัมมาลงลือดไฮด์ต่อกริโลกรัม (Shamberger และคณะ, 1977) หรือได้รับคะแนนความชอบน้อยกว่า 5 คะแนน ทั้งนี้ทำการดึงตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากอาหารและวัดพื้นที่รวมทั้งหมดที่ต้องการ 2 – 3 วัน โดยนำตัวอย่างไปวางที่อุณหภูมิห้องอย่างน้อย 100 นาที ก่อนนำไปประเมินคุณภาพในด้านต่างๆ (Cai และ Baik, 2001)

3.4.6.2 การประเมินคุณภาพ

วิเคราะห์ปริมาณค่า TBA ตามวิธีของ Egan และคณะ (1981) ดังแสดงในภาคผนวก ๑ วิเคราะห์เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพด้วยเครื่องวัดลักษณะเนื้อสัมผัสของอาหาร ใช้หัวดัดแบบ cylinder ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 50 มิลลิเมตร โดยวัดค่าความแข็ง ความยืดหยุ่น และความสามารถในการเกาะกัน (ดัดแปลงจาก Cai และ Baik, 2001; Prabhakaran และคณะ, 2006) ดังแสดงในภาคผนวก ๖ และตรวจวิเคราะห์ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์และรา (ดัดแปลงจาก วิล่าวัณย์, 2539) ดังแสดงในภาคผนวก ๗

ทำการประเมินคุณภาพทางประสิทธิภาพทั่วไปจำนวน 30 คน โดยใช้ผู้ทดสอบชุดเดิมทุกๆ ระยะเวลาการเก็บรักษา ทั้งนี้นำเสนอด้วยการน้ำผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากอาหารและวัดพื้นที่ในน้ำซุปพร้อมกับแบบทดสอบทางประสิทธิภาพสัมผัส (ภาคผนวก ๑) โดยเตรียมตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากอาหารและวัดพื้นที่ด้วยการนำผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากอาหารและวัดพื้นที่ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส มาตัดเป็นก้อนสี่เหลี่ยมขนาด $1 \times 1 \times 2$ เซนติเมตร และนำไปต้มในน้ำเดือดนาน 1 นาที ส่วนการเตรียมน้ำซุปทำได้โดยนำซุปไก่ก้อนกึ่งสำเร็จรูป 10 กรัม มาป่นให้เป็นผงละเอียด เติมน้ำสะอาด 3 ลิตร คนให้เข้ากันแล้วนำไปต้มจนเดือด ส่วนการนำเสนอตัวอย่างให้กับผู้ทดสอบทำได้โดยตักตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากอาหารและวัดพื้นที่จำนวน 2 ชิ้น ใส่ลงในถ้วยชิม และเติมน้ำซุปที่มีอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส จำนวน 20 มิลลิลิตร ให้ผู้ทดสอบชิมตัวอย่างโดยตักชิมตามวิธีการบริโภคปกติของผู้ทดสอบเอง จากนั้นให้คะแนนความชอบด้านสี กลิ่นรส รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมที่มีต่อตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากอาหารและวัดพื้นที่ โดยไม่พิจารณาส่วนที่เป็นน้ำซุปด้วย 9-point hedonic scale ซึ่ง 9 หมายถึง ชอบมากที่สุดและ 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด

3.4.6.3 สติที่ใช้ในการประเมิน

สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณค่า TBA เค้าโครงลักษณะเนื้อสัมผัสทางกายภาพ ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์และรา วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ ส่วนการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส วางแผนการทดลองแบบบล็อกสุ่มสมบูรณ์ วิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามวิธี Duncan's new multiple range test

3.4.7 การทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากากากาขาวและธัญพืชที่ได้

3.4.7.1 การวางแผนการทดลอง

ทำการผลิตเต้าหู้อ่อนจากากากาขาวและธัญพืชตามกระบวนการผลิตเต้าหู้อ่อนจากากากาขาวและธัญพืชเบื้องต้น (ภาพที่ 3.1) โดยใช้อัตราส่วนของวัตถุดิบ สวยงามให้ความร้อนและสภาวะการทดลองต่างกัน ตามที่ได้จากการศึกษาข้างต้น โดยเก็บรักษาผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากากากาขาวและธัญพืชที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส อย่างน้อย 30 นาที (Cai และ Baik, 2001) รวมทั้งสร้างแบบทดสอบการยอมรับของผู้บริโภค ซึ่งแบ่งคำตามอุปกรณ์ 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ทดสอบ ส่วนที่ 2 คือ ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนของผู้ทดสอบ และส่วนที่ 3 คือ ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนความชอบที่มีต่อผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากากากาขาวและธัญพืช

3.4.7.2 การประเมินคุณภาพ

ทำการทดสอบการยอมรับจากกลุ่มผู้บริโภคจำนวน 200 คน ตามวิธี central location test (CLT) ทั้งนี้นำเสนอตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากากากาขาวและธัญพืชในน้ำซุปพร้อมกับแบบทดสอบการยอมรับ (ภาคผนวก ฉบับ) โดยเตรียมตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากากากาขาวและธัญพืชด้วยการนำผลิตภัณฑ์เต้าหู้อ่อนจากากากาขาวและธัญพืชที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส มาตัดเป็นก้อนสี่เหลี่ยมขนาด $1 \times 1 \times 2$ เซนติเมตร แล้วนำไปต้มในน้ำเดือดนาน 1 นาที สำรวจการเตรียมน้ำซุปทำได้โดยนำน้ำซุปใส่ก้อนกึ่งสำเร็จรูป 10 กรัม มาป่นให้เป็นผงละเอียด เติมน้ำสะอาด 3 ลิตร คนให้เข้ากัน แล้วนำไปต้มจนเดือด ส่วนการนำเสนอตัวอย่างให้กับผู้ทดสอบทำได้โดยตักตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากากากาขาวและธัญพืชจำนวน 2 ช้อน ใส่ลงในถ้วยซึ่งแล้วเติมน้ำซุปที่มีอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส จำนวน 20 มิลลิลิตร ให้ผู้ทดสอบซิมตัวอย่างโดยตักซิมตามวิธีการบริโภคปกติของผู้ทดสอบเอง จากนั้นให้คะแนนความชอบด้านสี กลิ่นรส รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมที่มีต่อตัวอย่างเต้าหู้อ่อนจากากากาขาวและธัญพืชโดยไม่พิจารณาส่วนที่เป็นน้ำซุป ด้วย 9-point hedonic scale ซึ่ง 9 หมายถึง ชอบมากที่สุดและ 1 หมายถึง ไม่ชอบมากที่สุด

3.4.7.3 สติที่ใช้ในการประเมิน

วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการบริโภคของผู้ทดสอบในรูปของความถี่และร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนความชอบในรูปของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน